

ὄν δὲν ἡμπορεῖμεν νὰ καταλάβωμεν αὐτὴν τὴν κίνησιν τῆς Γῆς, εἶναι ἡ ἀπερίγραφτος ἀνισότης τῶν ταχυτήτων τῆς Γῆς, καὶ τῆς Πέτρας· ἐπειδὴ, καθὼς σὰς τὸ ἔδειξα εἰς τὴν ὑπόθεσιν περὶ τῆς κινήσεως τῶν Σωμάτων, ἡ κίνησις δύο Σωμάτων, ὅποια καὶ ἂν εἶναι, ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἴση, καὶ ὅταν μάλιστα αἱ ταχύτητες τῶν κινήσεων αὐτῶν εἶναι ἀπέριως διάφοροι.

Ε'ρ. Αὐτὸ εἶναι ἀληθινόν, τῶρα ἐνθυμῶμαι καὶ καταλαμβάνω, ὅτι ἐκεῖνο ὅπῃ ἐπροξενῶσε τὸ Φάμβος μκ, ἦτον, ἐπειδὴ ἐλάμβανον τὴν ταχύτητα ἀντὶ τῆς κινήσεως, τὸ ὅποῖον εἶναι ἓνα πρᾶγμα κατ' ὅλην διάφορον;

Α'ω. Αὐτὸ εἶναι μάλιστα· καὶ ταῖς περισσότεραις Φοραῖς ἐὰν ἐπρόσεχε τινὰς εἰς τὴν ἀληθῆ φύσιν, καὶ εἰς τὴν διαφορὰν τῶν πραγμάτων, δὲν ἤθελε θαυμάση χωρὶς κἀνένα λόγον· ὁ θαυμασμὸς εἶναι πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀμαθείας· εἰς αὐτὸν τὸν τρίτον Νόμον εἶναι θεμελιωμένη ἡ διδασκαλία τῆς αὐξήσεως, ἡ μειώσεως τῆς κινήσεως τῶν Σωμάτων ὅπῃ προσβάλλουσιν εἰς ἄλλα, κατὰ τὴν ὑπόθεσιν. (α) σελ. 195. ἀλλὰ τῶρα ἀπερνῶμεν εἰς τὸ Σύστημα τῆς Παντός.
(α)

(α) Ὅρα τὰς νόμους τῆς φύσεως, ἐξηγημένους διεξοδικώτερον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φιλοσοφίας τῆς Νεῦτων.